

باز آمد بوی ماه مدرسه

امروز یکبار دیگر بوی مهر در فضای کشور می‌پیچد و آینده‌سازان این مرز و بوم با شور و نشاط خاصی در مدارس، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی حضور پیدا می‌کنند تا نویددهنده‌های فردایی بهتر برای ایران اسلامی باشند

امروز یکبار دیگر بوی مهر در فضای کشور می‌پیچد و آینده‌سازان این مرز و بوم با شور و نشاط خاصی در مدارس، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی حضور پیدا می‌کنند تا نویددهنده‌های فردایی بهتر برای ایران اسلامی باشند.

بهار تعلیم و تربیت رسماً از امروز آغاز می‌شود، 12 میلیون و 300 هزار دانش‌آموز و حدود 4 میلیون و 500 هزار دانشجو به سرکلاس درس می‌روند، هر چند برخی دانشگاه‌ها و مدارس زودتر به استقبال سال تحصیلی 92-93 رفته‌اند. در بهار تعلیم و تربیت شور و شوق دانش‌آموزان پایه‌های اول دبستان و راهنمایی و سال اول دبیرستان و دانشجویان جدیدالورود دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی مثال زدنی است و آنها در یک موضوع مشترک هستند، نو بودن فضای آموزشی و معلمان، دبیران و استادانی که هنوز آنها را نمی‌شناسند.

مشکلات پیش روی مدارس

مدارس دولتی، به‌ویژه دولتی عادی با مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو هستند که بسیاری از آنها ناشی از مشکلات مدیریتی 8 سال گذشته است که میراث دولت‌های نهم و دهم برای دولت یازدهم است و در کوتاه‌مدت نمی‌توان برخی از آنها را از بین برد یا اینکه پیامدهای منفی آنها را کاهش داد.

پرداخت نشدن سرانه و به تبع آن دریافت اجباری پول از پدران و مادران دانش‌آموزان و در نتیجه زیرپا گذاشتن اصل 30 قانون اساسی، در اولویت قرار گرفتن اموری که اهمیت و تأثیر چندانی در امر تعلیم و تربیت دانش‌آموزان ندارد مانند هوشمندسازی مدارس، تغییر شتابزده ساختار نظام آموزش و پرورش، کاهش چشمگیر تعداد مدارس دولتی عادی، تعطیلی کامل پنجشنبه‌ها با استناد به سند تحول بینادین آموزش و پرورش، تغییر شتابزده کتاب‌های درسی بدون طی دوره آزمایشی و ضوابط مربوطه، فرستادن اجباری دانش‌آموزان سال اول دبیرستان قبلی شهریور به هنرستان از مشکلات پیش‌روی آموزش و پرورش در سال تحصیلی 92-93 است.

کمبود معلم در دوره ابتدایی، تراکم دانش‌آموزی، عملکرد سلیقه‌ای و جزیره‌ای معاونان و مدیران کل، احیا نشدن معاونت پرورشی، حل نشدن مشکل ورزش دانش‌آموزی و بسنده کردن به اجباری شدن برخی رشته‌های ورزشی در دبستان‌ها، بی‌انگیزگی مدیران، معلمان، دبیران و کارکنان مدارس، بی‌توجهی به مشکلات فرهنگی، قطع ارتباط با تشکلهای صنفی معلمان، قانون‌گریزی و نادیده گرفتن از نظرات متخصصان و کارشناسان و نیمه‌تمام رها شدن هزاران پروژه عمرانی، خلف وعده در تأمین و ساخت فضاهای ورزشی، از دیگر مشکلات دستگاه عظیم آموزش و پرورش است. هنوز از مردمی که زیر بار گرانی‌ها قد خم کرده‌اند در مدارس دولتی عادی به بهانه‌های مختلف پول دریافت می‌کنند، دانش‌آموزان بدون در نظر گرفتن علاقه به هنرستان‌ها فرستاده می‌شوند، به مشکلات مردم رسیدگی نمی‌شود.

نشانه‌های امید

مشکلات پیش‌روی آموزش و پرورش متنوع و زیاد است و به همین دلیل نمی‌توان از سرپرست یا وزیر جدید آموزش و پرورش توقع معجزه داشت و یک‌شبه همه مشکلات را حل کند، با این همه بارقه‌ای از امید جوانه زده و نخستین گام برای سروسامان دادن به وضعیت کنونی مدارس با پرداخت بخشی از سرانه مدارس برداشته شد. سرپرست وزارت آموزش و پرورش که خود از فرهنگیان با سابقه است مشکلات را به خوبی درک کرده و سعی در حل آنها دارد. البته درک مشکل به تنهایی به حل آن نمی‌انجامد و باید ابزار لازم نیز در اختیار باشد که مهم‌ترین آن انتخاب مدیرانی کاردان است. تیتیر برگرفته از یکی از اشعار زنده یاد قیصر امین پور است.